

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra AAGE OG ELSE - DØDEN -

Citation: Kidde, Harald: "Døden. - 1902", i Kidde, Harald: *Døden. - 1902*, 1902-03, s. 280. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-kidde01val-shoot-idm140638390705040.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Døden. - 1902

«Stakkels Tue,» hun bøjede sig frem og så ham smilende ind i Ansigtet, «så varm du er.» Hun vilde vifte ham med sit Lommetørklæde, men han standsede hende ængsteligt - de var ikke ene i Kupeen, heldigvis. Henne ved det andet Vindue sad to Bønder og så ud, brede, bøjede Bygge, hvis Vadmæl spillede stålgråt i det stærke Solskin, gråhårede, børstede Hoveder og støvet Kindsæk - det var Hedeboender, det så han strax, Folk ude fra de store Hedelande, til hvis Grænse Banen lige naaede. Han kendte dem på deres Bygge, på deres rødbrune, rynkede Ansigter med den krogede Næse og de smalle, hvidlige Læber, på det sendrægtige, langsommelige Blik og de knudrede Hænder, så vante til at slide med Spaden og Hakken i den lyngseje Jord og den ubarmhjærtige 281 Al; han kendte dem fra deres Arbejde, fra deres Måltider i de små, svajryggede Lerhytter dér ude på de grænseløse, brune Flader, hvor Vinden uhindret kunde stryge, og Skyerne drage; han kendte dem fra Fader, der havde elsket dette Folk på den karrige Jord, han, som selv stammede ned fra slig en Hedeboendeæt, der havde dystet og stridt og sejret for til sidst at sidde som brede Herskere dér ude på Tave Gård. Han huskede deres Gravstøtter på Jællinge Kirkegård: Torkild Tue Tavsén - Henrik Tue Tavsén - og efter hvert Navn, selv efter Farfaderens, som dog havde været Jurist og en vidende Mand, de myndige Ord: *Bonde på Tave*. Det havde været hans Faders Slægt, de Mænd med den tavse Kraft og det ukuelige Mod, og hans Fader havde været som de i sin Manddoms Alder - men nu - ak nu - Fader dér hjemme i Lænestolen - - -